

Przybylski Hyacinthi: Naeniola ad feralem urnam Christophori Szlatte.

V

PHI
PRE
PRI
STU
INQ
ET

IN

A N

12

NAENIOLA

Ad Feralem Urnam
Viri Perillustris ac Reverendissimi
M. CHRISTOPHORI IDATTE
Lotharingi
Philosophiae et S. Theologiae Doctoris.
Presb: Canonici Cathedralis Cracoviensis.
Principis Regni Scholae Universitatis
Studiorum Cracoviensis Procancellarii.
Inque Eadem Schola Sacrae Scripturae
et Linguae Graecae Emeriti Professoris.

dum

In Cathedrali Cracoviensium Basilica
Tertio Nonas Novembris M.DCC.XCII.
Humaretur.

A Maesto Collega M. Hyacintho Przybylski

EMISSA

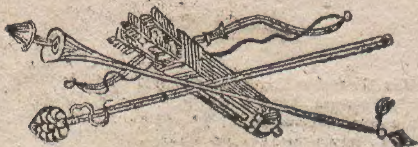
Typis Academicis

Πειθομαι σοφων λογοις ὅτι ψυχη πασα καλη τε και θεοφιλης. ἐπειδαν του συνδεδεμενου λυθεισα σωματος ἐν-θενδε ἀπαλλαγη, εὐθυς μεν ἐν συναι-σθησει και θεωρια του μενοντος αὐτην κα-λου γενομενη: θαυμασιαν τινα ἡδονην ἡδε-ται και ἀγαλλεται και ἱλεως χωρει προς τον ἑαυτης δεσποτην, ὥσπερ τι δεσμωτηριον χαλεπον τον ἐνταυθα βιον ἀποφυγουσα και τας περικειμενας ἀπο-σεισαμενη πεδας..

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΑΖΙΑΝΖΗΝΟΣ

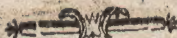
ἐν τω εἰς Καισαριον τον ἑαυτου ἀδελφον ἐπιταφιω.

Eheu Craciadum Jubar coruscum !
Et Gallis Decus illud & Polonis !
AUGUSTI SAPIENTIS ille Achates !
Nec non PONTIFICIS DUCISque REGNI!
Quorum Ille instituit Civem NEPOTEM.
Sincerus Sociis Amicus IDATT!
Dilectus Pater indigi popelli !
Eheu Delicium Piae Cathedrae !
Eheu gemma Academici Senatus !
Praeceptor bonus & bonus Sacerdos!
Mitis CHRISTOPHORUS! suavis IDATT!
Cessavit recreare Templum & Urbem!
Doctae nec vacat amplius Palaestrae!
Illum jam Libitina saeva vulsit!
Orbavitque Viros Sodale charo!

Eheu Praesidium Gregis Togatae!
Doctor Relligionis & Minister!
Praestans Arbiter Eruditionis!
Mellitissimus innocentiorum!
Prudentissimus eloquentiorum !
Disertissimus integerrimorum!
Non est ! CHRISTOPHORUS suavis IDATT !
Non est ! currite, currite o potenter!
Nostris lachrymulae ex ocellis.

Quis non condoleat gravesque corde
Deducat gemitus sonosque diros,
Et singultibus impedita verba ?
Cernens CHRISTOPHORUM suavem in Urna ?
Qui Morum placuit virore Divis
Et mortalibus Artium nitore
Vitae dogmata sanctioris optans
Doctrinaeque salubris instituta.

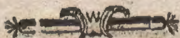

Vos Nymphae! rogo, quotquot hinc & inde
Vandali vitreas habetis undas,
Aut colles patulos facri Vavelli!
An vita magis integra & pudior,
An lingua magis erudiriore,
An fuada magis elegantiore,
An culta validaque fcriptione
Hunc quis vicerit innocentiorum?
Hunc quis vicerit eruditiorum?
Hunc quis vicerit elegantiorum?
Hunc quis vicerit eloquentiorum?

Seu magni ingenii fagacitatem,
Seu miram excutias fuavitatem,
Seu pectus niveo colore tinctum,
Seu vim compositam elocutionis,
IDATT Dux erat atque Primipilus.
Dictando utiliter, monendo dulce,
Ludi Gloria nobilisque Praefes,
Os, frontem, faciem, manus, ocellos
Ad plenam gravitatis actionem
Formabat fine fictione torva
Et supercilio feveriore,
Spectatorem etiam ut tacens moveret
Ad Virtutis opus laboriosum.

Hic recti & folidi aequus Aestimator,
Humanus, placidus, modestus, infons,
Cursus tramite Nuncius Salutis,
Levique indice Cenfor atque Vindex,
Sparsit femina purioris Aevi.
Suasit, quae vetus approbavit aetas,
Quae vitam faciant beatiorem.
Mansuetudine Christianus almus
Blandis flectere vocibus studebat
Et pacare hominum furoris ausus
Et lenes iterum incitare motus.
Iufsit Justitiae tenere leges:
Promptis officiis juvare fratres.
Toto prendere corde Veritatem.
Emunctam maculis fovere mentem
Gaudere innocua quiete, rerum

Abs-

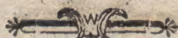
Abstinere alieniore cura.
Famam laedere nemini susurro.
Fortunam bene ferre utramque ubique.
Si quidquam est agere & pati necesse,
Pro verique bonique firmitate
Inconcusso animo subire molem,
Nec sperare lucrum, DEUM intueri,
Haec IDATT docuit, probavit, auxit
Exemplo Pietatis evidenti.

Nondum se ad gelidos tulit Triones,
Et jam Fama Virum ferebat usque huc,
Ingenti a puero Scientiarum
Bellorumque Operum calens amore
Hausit lumina Liberalis Artis;
Mox sanctis monitis probe innutritus
Tiro optabilis extitit Camaenis,
Jamque aetas juvenilis indicabat,
Quis maturior Is futurus esset.
Nimirum Patriae probatae utrique
Virtutum Auctor erat futurus IDATT.

Nancei Gymnasium prius decorans
Orator celeber praeeminebat,
Clarus Philosophus, Poeta solers,
Diffundens veneresque gratiasque,
Ut dum in Sarmatiae sinum migrasset
Exinde in Patriam novam vocatus,
Desideria Lotharis cieret.

O quantas apud Hospites Polonos
Suscepit Venerandus Ille curas,
Ex quo Mysta fuit Vavellicanus
Atque Athleta Scholae Jagellianae!
Seu sacris operam daret Sacerdos;
Seu thecam legeret vigil Professor;
Intepresque foret παλαιος ἑλληνς;
Seu Doctoribus Ille laureandis
Praeiret vice Praesulis quaterna;
Et Miles generosus Ille CHRISTI,
Et Phoebi Assecla fidus atque fortis,
Suetus dicier ex utroque Caesar.

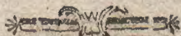
Quis

Quis summos apices Sacrae Paginae
Exprompsit meliusque digniusque!
Quis Scriptis Veterum politus aut plus?
Aut Linguas potius sciebat Illo?
Quis jam tersius explicavit unquam
Et Demosthenis & Platonis acta?
Lyceique Stoaeque operta dicta?
Peritus salium IDATT Atticorum,
Dexterque Aemulus indolis Quiritum,
Quo se cunque daret Pater venustus,
Quem se verteret Ille, cunque in orbem,
Torquebat faciles, pios, acutos,
Sublimes, varios, graves, rotundos
Sensus ingenio sagaciori,
Plauderent Viri ut eruditiores,
Libros triverat inclytasque Musas.
Spirabat fere lucubrationem &
Lucernas vigiles, silentiumque
Profundum & pluteum negotiosum.
Hinc quidquid superest opum Docentis,
Sanum est, perspicuum, fidele, amaenum.
Chartas Socraticas relinquit IDATT!
Queis fulcire manum Minerva posit.

Scriptor jam procul ecce! proh dolorem
In nostris animis acerbiorem
Fixit, dum in numerum Beatiorum
Isset Caelicolarum amaeniorem!
Hinc moestae facies atrata in Urbe.
Hinc pullata gemensque multitudo
Strridet funera Gentibus duabus
Fulcri Sarmatiae atque Galliarum.
Collegae ingenuo carent Amico.
Astro lucidiore Literati.
Luget Presbyterum Cleri Corona.
Doctorem vacuae plorant Cathedrae.
Tristis Discipulus cupit Magistrum,
Pallescens famulusque Herum benignum.

Sed cessent lachrymae dolorque cesset.
IDATT Emeritus Professor Ille!
Dignus Pindariisque dithyrambis,

Dignus Maeoniique Vatis ore,
Facunda Isocratisque panegyri,
Horrendifque elegis Popi atque Youngi,
Dignus precipue est Vir Ille Divus.
Constantique imitatione nostra,
Jacturam cecinifse tanti Amici,
Lefsis lugubribus notare cladem,
Sortem Terrigenum tetram fateri,
Sublatumque cito maerore justo
Honestare Virorum Exemplar, aequum est
Et dici memores fuavis IDATT!
At ponendus erit modus dolori.

Quorsum sollicitae placent querelae?
Cur fuspiria crebrius trahantur?
IDATT non perit, ast viget perenne.
Qui sancte moritur, beatus ille est,
Non est mortuus Iste, fed profundae
Indulget mage dormitationi,
Nec gaudet lachrymis coli profusis.

Non fas est nimio gravare luctu
Manes magnanimos Patris Modesti
Mens celsa petiit Domos Olympi,
Ut dulci frueretur pro labore
Quiete, ut pretiumque fructuosum
Pro magnis operis referret illic,
Olympo Civis Iste dignus hercle!
Tali dignus erat Olympus Cive!

Spes in Munere NUMINIS SUPREMI
Aegras mulceat erigatque mentes!
Seu nos CHRISTOPHORI micans Sigillum
Inter fidera judicemus efse;
Seu pulchellam Animam thronum occupafse
Sedes Empireique censeamus;
Seu dein candidam imaginemur Umbram
Campis Elyfiis dedifse nomen;
Felix in DOMINO virescit IDATT.
Sanctorum in gremio potest putari,
Afflictisque licebit autumare
Ut nunc INDIGETES utrofque palpat!

Ut mundas LUDOVICI abhinc cohortes,
Florentes STANESILAI catervas,
Castos Sauromatas simulque Celtas
Amplexu tenero capit Tribules!
Ut vultus hilares fert BOSSUETIS!
Ut prensat FENELONIOS libenter,
GERSONES, FLECHIERIOS, BOCHARTOS,
CLERCOS, MASSILIONIOS, FLEUROS!
Jocis molliculis Cuique nutans!
Ut tandem obvius agmini sereno,
Cui Dux CANTIUS, osculisque densis
Undique accipitur cavisque dextris!
Ovans alloquitur SCARBIMIROS ut!
SCHONAEOS, OPATOVIOS, GELONES,
HERCIOS, BZOVIOSque, GORSCIOSque,
COSMINUM, ILCUSIOS, LEOPOLITAS,
DRASCOS, PETRICIOS, VITELLIOSque,
Ut mixtus radiis relucet aureis!
Ut praecinctus abit stola & mitratus!
Hinc nectar redolet liquens odorem!
Illinc ambrosiae dapes fragrantes . . .
Regales epulae sinunt tenacem
Fletum rumpere praeficosque quaestus.

Viri! publica sit malo medela:
„TIDATT non perit, ergo laetiores
Dormire Egregium Virum jubentes.
Huc lauros, oleas, rosas, cupressos,
Narcissos, violas, crocumque, thusque
Piis Manibus addite, ut sacrum ver
Respirent Cineres amaeniores
Sedis perpetuis & usque & usque
Praedulcique quiete perfruantur.

